

Ročníková práce na téma

Voda,

zázračná kapalina s pamětí

ZŠ a SŠ waldorfská Semily
Tyršova 485
513 01 Semily

Školní rok 2011/2012

Autor: Vojtěch Gottstein
Vedoucí práce: Mgr. Dušan Pleštil, Ph.D.

Obsah:

Úvod	3
Paměť vody.....	4
Vlastní pokus č.1	6
Vlastní pokus č.2	8
Léčivá síla vody.....	10
Voda a náboženství	13
Vliv hudby na vodu	14
Vliv vody na přírodu	16
K zamyšlení	17
Použitá literatura a prameny	18

Příloha:

Fotodokumentace k mému pokusu č.1 s rýží a vodou.....	I
Fotodokumentace k mému pokusu č.2 s rýží a vodou.....	X

Úvod

Jako téma seminární práce jsem si vybral vodu. Původně jsem k vodě přistupoval jako k tekutině bez barvy a zápachu, která je důležitá pro náš život. Můj pohled na vodu se ale změnil ve chvíli, kdy se mi do ruky dostaly knihy od Masaru Emota¹. Po jejich přečtení jsem si začal této tekutiny opravdu vážit. V této práci bych vám rád vysvětlil, proč se tak stalo.

Nejdříve bych vám chtěl vodu představit tak, jak ji asi znáte vy a také tak, jak jsem ji znal já, ještě před tím, než jsem se začal o vodu skutečně zajímat.

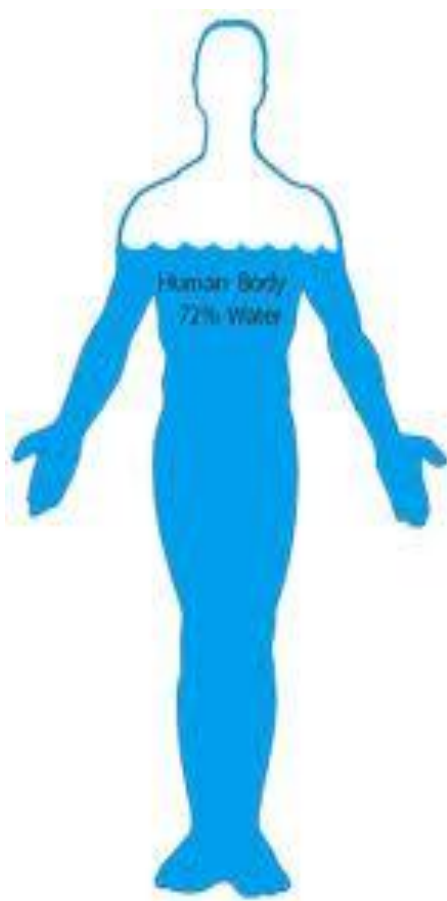
Snad každý člověk ví, že se jeho tělo skládá zhruba ze 70 % vody (viz.obr.1), že bez vody není život a také to, že se voda umí proměňovat do tří skupenství. Také jsme schopni připustit to, že voda umí být velmi vytrvalá (například, když tvoří krápníky), umí něžně pohladit, ale také řezat tvrdostí laseru, dělá krásné vločky, je průhledná (dovolí nám vidět ostatní předměty za ní, pod ní i v ní). Voda je v jednu chvíli hlučná a pak zase tichá, umí být dravá, pokojná, její hladina odráží obrazy, které jsou kolem ní.

Umí být stálá a tvrdá jako skála, když je ledovcem. Člověk vodu často nevnímá, až do té chvíle, než ho překvapí silný a vytrvalý déšť, který se mění v živelnou pohromu (viz.obr.2).

Voda nám dokáže sloužit, ale také nám umí dát najevo, že je silnějším pánem, než jsme my. V dešti se umí tříštit do malých kapek, umí se proměnit v oblaka a dokáže udržet život na Zemi.

Dnes už řada lidí pochopila, že bychom měli k vodě přistupovat s větší úctou, protože nenávratně ubývají zdroje pitné vody. Když se zamyslíme nad tím, jak s ní hospodaříme, je to až k pláči. Sprchujeme se v ní, myjeme s ní svá auta, zavlažujeme dokonalé trávníky, napouštíme bazény, splachujeme s ní záchody a necháváme zbytečně do kanálu odtéct litry, abychom dosáhly požadované teploty (viz.obr.3).

Na jedné straně stojíme my, “civilizovaní plýtváci” a na té druhé straně jsou umírající lidé, kteří by dali cokoli za doušek vody.

obr.1 Tělo dospělého člověka je tvořeno až ze 2/3 z vody

obr. 2 Člověk vodu často nevnímá, až do té chvíle, než ho překvapí silný a vytrvalý déšť, který se mění v živelnou pohromu.

Obr. 3 Necháváme zbytečně do kanálu odtéct litry vody, abychom dosáhly požadované teploty.

Paměť vody

Tak to bylo rychlé představení vody takové, jakou ji známe z našeho každodenního života.

Můj názor na vodu se změnil ve chvíli, kdy jsem zhlédl televizní dokumenty “Voda - anomálie, která umožnila život” a “Tajemství vody”².

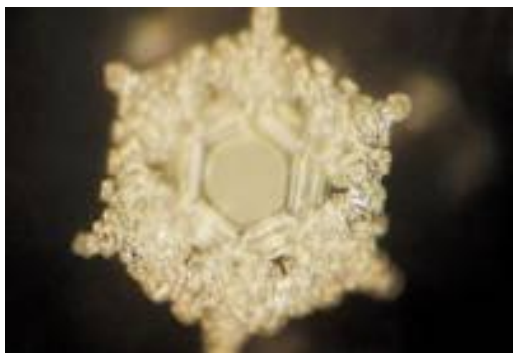
Byl jsem překvapený z toho, jak málo toho o vodě vlastně víme. Jednou z úžasných věcí je to, že voda má svou paměť. Ukázkou nám může být situace, která se přihodila v roce 1956 v Jižní Asii.

V utajovaném vojenském středisku si vyměňovali poznatky vědci, kteří vyvíjeli biologické zbraně. Při tomto setkání byli otráveni. Když se případ vyšetřoval, zjistilo se, že pili jen pitnou vodu, bez příměsí. Byla to čistá H₂O a nebylo tedy jasné, z čeho otrava vznikla. Asi o 20 let později se tímto jevem začali zabývat vědci a vznikla hypotéza, že si voda vše dobře pamatuje. Tím se tedy vysvětluje to, že lidé, kteří měli v úmyslu otrávit druhé, nakonec zničili sami sebe³.

Po celém světě se provádělo několik pokusů, které dokázaly, že voda je schopna zachytit obrazy a děje kolem sebe. Asi nejúžasnější poznatky získal tým japonských vědců, který vedl Masaru Emoto. Ten zkusil vyfotit pod mikroskopem krystal vody, který byl zmražen v komoře při -75°C. Vzhledem k tomu, že přístroje, které k práci používal, vytvářely teplo, musel fotit co nejrychleji, než se krystal začal rozpouštět.

Krystaly si můžeme představit podobně jako sněhové vločky. Ty se tvoří podle prostředí a vlivů z okolí, proto vypadá každý krystal jinak. I když byly pro dva krystaly použity stejné podmínky, vypadaly po vyfocení podobně, nikoli však stejně.

Masaru Emoto zjistil, že voda, na kterou bylo působeno pozitivně (příjemnou hudbou, vlídnými slovy a něžností) vytvořila krásný a ucelený krystal (viz.obr.4), za to u vody, která byla vystavena negativním podmínkám (zlobě, výhrůžným slovům a nenávisti) žádný krystal nevznikl. Byl to spíše poškozený útvar. (viz.obr.5).

Obr. 4 Takto vypadá krystal, kterému byla opakována slova láska a vděčnost.

Obr. 5 Tento útvar vznikl po opakování slova “hlupák“ (v Japonštině).

Od Masaru Emota jsem si přečetl knihu “Zázračná voda”. Je v ní zdůrazňováno, abychom se vždy zamýšleli nad tím, co a jakým způsobem říkáme.

Dobrým příkladem je Emotův pokus s rýží, kdy do tří sklenic dal rýži s vodou, na kterou působil různými emocemi a slovy.

Na první sklenici s rýží byl laskavý a přátelský, na druhou působil negativně a třetí nechal bez povšimnutí. Po měsíci rýže v první sklenici voněla a měla žlutavou barvu, druhá shnila a třetí zčernala. Z toho je možno usoudit, že nejhůře na tom byla voda, které si nikdo nevšímal.

Tento příklad, že se promítá i do našeho běžného života. Bylo zjištěno, že děti, které něco provedly, snášejí mnohem hůře ignoraci svých rodičů, nežli to, když je někdo pokárá.

Vlastní pokus č.1

Emotův pokus s rýží mě zaujal natolik, že jsem ho sám vyzkoušel.

Den první

Vzal jsem si tři zavařovací sklenice, umyl jsem je ve stejné vodě, tak aby měly stejnou teplotu a podmínky. Do každé z nich jsem dal stejné odměřené množství kulatozrné rýže. Tu jsem zalil stejným odměřeným množstvím vody. Pod první sklenici jsem dal lísteček se slovem láska a vděčnost, druhou sklenici jsem nechal nepopsanou a pod třetí jsem dal lístek se slovem nenávisť. Do vody, kterou jsem nalil do sklenice č.1 jsem vlídně pošeptal slovo „láska“, do č. 2 jsem nalil vodu beze slov a emocí a do sklenice č.3 jsem zakřičel slovo „nenávisť“.

Pracovně jsem si pojmenoval sklenice slovy „Láska“, „Ignor“ a „Hnus“.

(Fotky jsou v příloze)

Den druhý

V „Lásce“ byla hladina vody o něco málo vyšší než u dvou zbylých sklenic. Několikrát za den jsem do ni pošeptal slova „miluji tě...jsi krásná...a láska“. „Ignora“ jsem si nevšímal a do „Hnusu“ jsem pravidelně křičel slovo „nenávisť“.

Den třetí

Když jsem přišel ke sklenicím, byl jsem zklamán. V „Lásce“ se utvořila pěna, zatímco „Ignor“ a „Hnus“ byli úplně beze změny krásně bílé a průzračné. Zase jsem opakoval slova stejná jako druhý den. Jediné, co mě uklidnilo, bylo to, že „Láska“ začala mít sladkou vůni.

Den čtvrtý

„Láska“ začala žloutnout a bobtnat a ještě více vonět. Na „Ignorovi“ se objevil bílý flíček. „Hnus“ byl beze změn. Zdá se, že je na tom nejlépe. Což mě trochu štve. Slova do sklenic opakuji pokaždé, když jdu okolo nich.

Den pátý

„Láska“ stále bobtná a voní. Na „Ignorovi“ a „Hnusu“ se vytváří zelená kolečka plísně. Řekl jsem si, že přitvrdím s nadávkami u „Hnusu“, protože mě vadilo, že je na tom stejně jako „Ignor“.. Křičel jsem do sklenice “ty debile neschopnej, hajzle smrdlavej”...atd.

Den šestý

„Láska“ je čím dál tím voňavější a žlutější a začínají se na ni slétat mušky octomilky (Drosophila). Povrch „Ignora“ a „Hnusu“ je pokrytý zelenou plísní. Kvůli tomu jsem se rozhodl, že ho přejmenuju na “Neschopnýho Blba”. Slova stále opakuji...

Den sedmý

Mamka šílí, že máme kuchyň plnou octomilek a já ji prosím, ať to ještě nějaký den vydrží. Slíbila mi, že nebude v blízkosti „Lásky“ nadávat na přemnožené mušky, aby pokus neovlivňovala. „Ignor“ je stále zelený a „Neschopný Blb“ zplesnivěl o něco více. Lámal jsem si hlavu s tím, proč „Ignor“ zplesnivěl a nezčernal, jako se to stalo Emotovi.

Den osmý

Octomilky už jsou v celém domě, ale „Láska“ je stále voňavá a na povrchu se udělal žlutý škraloup. „Ignor“ je na tom stejně jako včera. Přišel jsem na to, že přesto, že do něho nenašeptávám žádná slova, tak že si ho vlastně pořád všímám, co dělá a jak vypadá. Takže jsem ho vlastně od prvního dne zase až tak úplně neignoroval, ale naopak k němu přistupoval s myšlenkou, že by na tom měl být hůř než „Láska“.

Den devátý

Zjistil jsem, že octomilky nebyly nakonec pro členy naší rodiny takovým problémem, jako „vůně“ pořádně prorostlé plísně. Proto mi dnes byla předána štafeta ve vaření. Mohl jsem alespoň každou chvíli mluvit na sklenice.

„Láska“ je stejná jako včera. „Ignor“ se nemění a na „Neschopným Blbovi“ začíná plíseň černat. Hurááá. Povedlo se.

Den desátý

„Láska“ je krásně žlutá, má škráloup a je až k neuvěření, že stále ještě voní. „Ignor“ je zelený, řekl bych, že už třetí den stejný a povrch „Blba“ úplně zčernal.

Odpoledne jsem tedy pokus ukončil, protože smrad plísně a octomilky začínaly hýbat naší domácností.

(Foto v příloze)

Závěr pokusu č.1:

Je patrné, že působení na vodu má skutečně nějaký vliv. Když jsou naše slova, která míříme směrem k vodě, milá, krásná a pozitivní (např. „Láska a Vděčnost“), je výsledek u pokusu jiný, než když se použijí slova negativní a hrubá. Rozdíly u sklenic s rýží byly patrné nejen vzhledově, ale byly také rozeznatelné po čichu. Rýže, která byla „opečovávána“ milými slovy, měla nasládlou vůni, zatímco ignorovaný a nenáviděný vzorek rýže silně zapáchal.

Během pokusu jsem zjistil, že sklenici „Ignora“ jsem dostatečně neignoroval, protože jsem se o něj zajímal stejně jako o sklenici „Láska“ a „Hnus“. V případě doktora Emota ignorovaná rýže úplně zčernala.

Abych svůj pokus potvrdil, zopakoval jsem ho ještě jednou.

Vlastní pokus č.2

Den první

Začátek pokusu je stejný jako u pokusu č.1.

Pracovně jsem opět pojmenoval sklenice slovy „Láska“, „Ignor“ a „Hnus“.

„Hnus“ jsem od začátku nijak nešetřil a rovnou jsem mu nenávistně nadával.

Den druhý

Působím jen na „Lásku“ a na „Hnus“. „Ignora“ si nevšímám, nedívám se na něj a snažím se na něj ani nemyslet (což mi dělalo trochu potíží). Rýže vypadala stejně jako první den.

Den třetí

Opět opakuji milá slova „Lásce“ a do „Hnusu“ nadávám, jak jen to jde. „Láska“ začíná naslédle vonět, zatímco „Hnus“ nahořkle zapáchá. V obou sklenicích se udělal nažloutlý povlak. „Ignorovi“ neříkám nic, ale rozhodl jsem se, že ho vyfotím, abych měl nějaké srovnání.

Den čtvrtý

Na „Lásce“ je stále stejný povrch a vůně je ještě silnější než včera. „Hnus“ má na sobě bubliny (není divu, že po mých slovech bublá vzteky). „Ignor“ má povrch zpěněný.

Den pátý

„Láska“ si vede stále stejně. Její povrch je téměř stejný jako na začátku pokusu, vůně zůstává. „Hnus“ začíná hnilobně zapáchat a mám pocit, že také z „Ignora“ jde zvláštní zápach.

Den šestý

Rýže zůstávají téměř beze změn. Jen na „Hnusu“ se objevily viditelné nahnědlé skvrny.

Den sedmý

„Láska“ si na povrchu vytvořila žlutý škraloup a její vůně je stále sladká. „Hnusu“ se začaly hnědé skvrny zvětšovat. Na „Ignorovi“ se udělal první flíček zelené plísně.

Den osmý

„Láska“ je na tom stejně jako včera, zatímco ve sklenici s „Hnusem“ začíná přituhovat. Hnědé skvrny přes noc zčernaly a zápach je téměř nesnesitelný (což mi členové naší rodiny připomínají po každé, když mě vidí). Na „Ignorovi“ se zvětšilo kolečko s plísní a povrch je více zpěněný.

Den devátý

„Láska“ má výrazný žlutý škraloup a stále příjemně voní.. „Hnus“ má povrch plný bublin a černých skvrn. „Ignor“ je zpěněný a plíseň se trochu rozrostla. Pach v naší kuchyni je už takový, že jsem druhý pokus ukončil.

Závěr pokusu č.2:

Pokus č.2 měl podobný výsledek, jako předešlý pokus. Rýže, která byla ve sklenici „Láska“ měla i na konci pokusu příjemnou sladkou vůni a nažloutlý povrch. Rýže „Hnus“ zčernala stejně, jako u prvního pokusu. Jen průběh plísní byl trochu jiný. U prvního pokusu „Hnus“ zčernal až po té, co měl povrch pokrytý zelenou plísní. U druhého pokusu začal povrch hnědnout a pak zčernal. Měl také více zpěněný povrch.

„Ignor“ měl v případě druhého pokusu méně zelené plísně, než tomu bylo v předešlém případě. (Je možné, že to způsobila skutečnost, že jsem na něj tentokrát působil jen minimálně). Opět ale zůstalo jen u zelené plísně bez černého povrchu. „Ignor“ byl tentokrát také zpěněnější.

Druhý pokus tedy hodnotím podobně jako ten první. Rozdíly obou pokusů v jednotlivých stádiích zpěnění, plísní a hniloby přisuzuji rozdílné teplotě (tentokrát se v místnosti topilo o něco méně než u pokusu č.1). Příznivé bylo, že se nad sklenicemi tentokrát nesléaly mušky octomilky (není divu, že se jim k tomu zápachu nechtělo přibližovat).

I teď je ale patrné, že působení pozitivních a negativních slov mělo na vodu s rýží výrazný vliv.

Léčivá síla vody

Už od nepaměti se vodě připisuje síla, která dokáže uzdravovat nebo dokonce oživovat. Je součástí všech živých organismů, tedy i člověka. Lidský plod obsahuje až 94% vody, novorozenec přibližně 77% a dospělého člověka tvoří až dvě třetiny voda. Ta je součástí všech buněk v našem těle.

Je patrné, že každý z nás má jinak “naladěnou” svou vnitřní vodu. Je to způsobeno vibracemi a emocemi, které na sebe necháváme působit.

Můj oblíbený herec Jaroslav Dušek říká, že ne nadarmo se nám zdají někteří lidé kyselí. Mají svou vodu totiž zkaženou a my nehodláme tu svou přeladit do jejich pozice. Proto leckdy může nastat konflikt.

Ve vodě se nachází mnoho různých informací a pokud se jí člověk napije, jeho tělo tyto informace převezme. To může změnit i jeho vlastnosti.

V jednom výzkumu byl pacientce odebrán vzorek krve a pomocí speciálního mikroskopu ji byla určena diagnóza, která určila nemoc srdce, zánět kloubů a poruchu funkce červených krvinek.

Po chvíli lékař nechal pacientku vypít sklenici strukturované vody a po dvanácti minutách ji byl opět odebrán vzorek krve. Přístroj ukázal, že došlo k oživení buněk a zvýšení přísunu kyslíku.² Je úžasné, jak se pomocí pozitivně naladěné vody může takto výrazně změnit zdravotní stav člověka.

Tradiční východní medicína se zabývá vibracemi vodního prostředí v lidském těle. Mniši se například neléčí pitím strukturované vody, ale svou vodu v těle přímo ovlivňují tím, že odříkávají mantry. Tím se jejich špatná voda promění v dobrou.

Jednou ze zajímavých léčebných technik je také autopatie. Tu jsem vyzkoušel sám na sobě. Jedná se o naředění vlastní sliny nebo dechu, které prolijeme několika litry čisté vody, za pomoci tzv. autopatické lahvičky. (viz. Obr 6). Tím se vytvoří jakési vlastní homeopatikum, které působí na jemnohmotné úrovni. Přípravu tohoto homeopatika by měl člověk provádět bez přítomnosti jiné osoby (aby nedocházelo k přenosu kapének) a v blízkosti by neměl být ani žádný mobilní telefon nebo elektronika (kvůli negativním vibracím). Preparátem, který si vyrobíme (je ho velmi malé množství) si potřeme tzv. třetí oko (to je místo na čele nad kořenem nosu) a pár kapek je dobré také vypít.

Autopatie je vhodná pro každého člověka, zvíře, ale také rostliny. Sám můžu potvrdit, že příznivě funguje. Pokud vás občas bolí zuby vřele doporučuji.

„Autopatie je cesta ke zdraví, metoda celkového pozitivního ovlivňování lidského organismu, vyrůstající na základech klasické homeopatie. Je to nová metoda, jejíž principy již byly v historii využívány u lidí i ve veterinární praxi. Jedná se o použití homeopatickým způsobem upravené vlastní tělesné informace osoby, která má být pozitivně ovlivněna. Je mimořádně účinná zejména při léčbě chronických, obvyklými metodami nevyléčitelných, dlouhodobých potíží. Je vhodná nejen pro odborné léčení, ale především pro samoléčbu.“⁴

Další ozdravnou technikou, se kterou jsem se při čtení článků o vodě setkal je spinování. (viz. Obr. 7)

Je to vlastně jednoduchá technika, kterou začal provádět američan David L. Kaas. Ten popsal techniku, která zřejmě neuspokojí fyziky- teoretiky, ale jak sám říká, důležitější je, že to funguje a je to zcela zadarmo.

Spinování poukazuje na to, že molekula vody v lidském těle má kolem sebe elektron, který opisuje dráhu směrem na jih. Ale voda, která protéká potrubím, má dráhu elektronů směřující k severu. (Tato opačná rotace se objevuje například u hmyzu nebo koček).

Kass si myslí, že když pijeme tuto nesprávně ovlivněnou vodu, tak vlastně ničíme svůj sedmiletý cyklus obnovy buněk, což vede k rychlejšímu stárnutí a nemoci. Pokud ale vodu naspínujeme směrem na jih, znamená to, že dodáme tělu přesně to, co potřebuje. Navíc voda má lepší (jakoby nasladlejší) chuť a dokonce se stává sametovější. Po delším čase užívání spinované vody by měly vymizet veškeré nemoci. Sám David Kass se prý vyléčil z těžké choroby a nadváhy a dnes o sobě tvrdí, že je zdravý jako řípa.

(Zde předvedu spinování vody.)

Já sám si osobně myslím, že není zase až tak důležité, jestli vodu spinujeme, nebo proléváme přes nějaké nádoby. Důležitá je podle mého názoru spíše pozitivní myšlenka, kterou v danou chvíli vodě věnujeme.

Obr. 6 Autopatická lahvička1

Obr. 7 Ukázka spinování vody

Voda a náboženství

„Ve všech náboženstvích světa je zvykem, že se lidé před jídlem pomodlí. Je dobré se zamyslet nad tím, proč se to našim předkům zdálo tak důležité. Ukazuje se, že frekvence odříkávání modliteb v jakémkoli jazyce a vyznání odpovídá frekvenci 8 Hz, což je přesně frekvence elektromagnetického pole Země.“⁵

Proto je dobré, aby lidé usedali ke stolu uvolnění a v dobré náladě a v žádném případě ne ve stresu nebo agresi.

Mudrci praví, že na počátku všeho byla jiskra, která dala impuls vodě, aby rozvíjela další život. Staré čínské dokumenty poukazují na život starého mudrce, který dokázal svou zemi ochránit před epidemiemi. Když byl požádán, aby ochránil lid, pomodlil se a nemoci ustoupily. Když mu pak lidé děkovali, říkal “modlitba jsou jen slova, ale důležitá je vaše víra” Každý z nás se už jistě setkal se rčením “Věř a víra tvá tě uzdraví”. Také v příběhu Ježíše se objevuje voda, která byla proměněna ve víno. Voda je také spojována s očistou a čistotou. Ve všech posvátných knihách světa jsou záznamy o příbězích lidí, kteří konali zázraky pomocí vody.

Při jednom pravoslavném svátku byly naplněny dvě baňky obyčejnou vodou z vodovodu. Jedna z nich byla umístěna v chrámu v blízkosti nádoby, kde probíhaly bohoslužby.

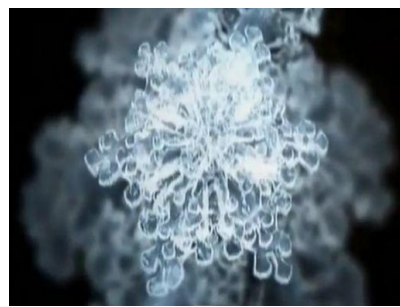
V této nádobě byla také umístěna voda, pro kterou si chodili věřící i nevěřící lidé, protože byli přesvědčeni o léčivé síle této vody. Voda v baňkách pak byla zmrazena a její vzorky zkoumány pod mikroskopem. Ta, která nebyla v chrámu, měla neuspořádanou strukturu a voda, která byla umístěna do chrámu, měla tvar dokonalé šesticípé hvězdy. (viz. Obr.8 a 9) Svěcená voda má velkou stabilní strukturu a je schopna předávat své vlastnosti.

U mnoha národů se také lidé pokoušejí ovlivnit počasí různými rituály, které se přenášejí z generace na generaci.

Při pokusu Masaru Emota, který zkoumal různé náboženské výrazy, které působily na vodu, se ukázalo, že všechny vytvořily nádherné krystaly. To by mohlo znamenat, že příroda je v souladu s každým náboženstvím.⁶

Obr.8 Tato voda byla natočena z vodovodu.

Obr. 9 Tato voda poslouchala bohoslužby v chrámu.

Vliv hudby na vodu

Masaru Emoto jako první v roce 1995 přišel na to, že hudba ovlivňuje kvalitu vody. Vzorku vody pustil muziku, ten pak zmrazil a zkoumal pod mikroskopem krystaly. (Viz. Obr 10,11,12)

Obr.10 Tento krystal poslouchal Bacha

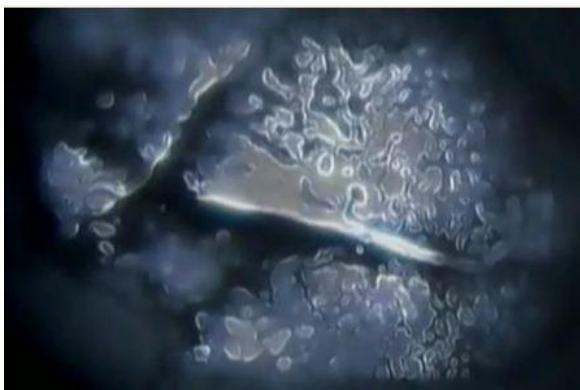
Obr. 11 Tato voda poslouchala Mozartovu symfonii č.40.

Obr. 12 Beethovena symfonie č. 6

Když jsou vibrace negativní, tak emoce i myšlení lidí se stává negativní. Proto dochází často k nepokojům na koncertech s metalovou nebo rockovou muzikou, nebo na sportovních stadionech. Není známo, že by se někdy pobili lidé na koncertě vážné hudby.

Experimenty ukázaly, že negativní emoce výrazně ovlivňují strukturu vody a takováto voda zase může vyvolat agresi i u jinak poklidných lidí. (Viz.obr 13)

Obr. 13 Takto vypadá krystal, který poslouchal tvrdý rock

Rozhodl jsem se ještě vyzkoušet další Emotův pokus, který jsem viděl v dokumentu o vodě.⁷ Dal jsem naklíčit čtyři kusy cizrny. Dvě jsem klíčil ve vodě přímo z kohoutku a dvě v pozitivně nabitě tzv. strukturované vodě. Tu jsem získal tak, že jsem ji 5 hodin v kuse pouštěl Mozartovu Malou noční hudbu.

Výsledek byl takový, že cizrna zalévaná strukturovanou vodou vyklíčila o 3 dny dříve než cizrna, která byla ponořena ve vodě, na kterou se nepůsobilo. (viz. Obr č.14 a 15)

Obr. 14 Na fotografii vlevo je cizrna ponořená do strukturované vody, na kterou působila Mozartova „Malá noční hudba“. Vpravo je cizrna klíčící ve vodě z kohoutku. Pátý den pokusu.

Obr. 15 Na fotografii vlevo je cizrna ponořená do strukturované vody, na kterou působila Mozartova „Malá noční hudba“. Vpravo je cizrna klíčící ve vodě z kohoutku. Osmý den pokusu.

Vliv vody na přírodu

V přírodě má voda strukturu spirály. To nám mohou přiblížit vodní víry, které nám ukazují jejich tvar.

Sladká voda na naší planetě tvoří jen půl procenta z celkového množství vody. Po celá staletí zůstávaly zdroje vody prakticky nezměněny. Nikdy nebylo na Zemi tolik lidí, jako je dnes. A vody by byl dostatek i nyní, kdybychom ji ovšem neznečišťovali. Pokud se k ní nezačneme chovat slušně, může zmizet z povrchu země do hlubin. V současné době více než miliarda lidí nemá přístup k pitné vodě a každý rok umírá více než 5 milionů lidí, z toho polovina dětí.

Pokud v tomto stavu setrváme, není nemožné, že právě voda se stane příčinou mezinárodních konfliktů. Stále častěji se mluví o tom, že budou vyčerpány zásoby ropy, ale co bude s vodou...?

Bohužel, voda se stává také úložištěm radioaktivního odpadu, odpadků a ropy z nemalého množství havárií. Tím se mění nejen kvalita vody, ale také její paměť a tomu je třeba věnovat daleko větší pozornost než je téma ropné krize.

To co se dnes odehrává v našem světě, je zřejmě výsledkem našeho nedobrého zdraví a jedním z důvodů může být znečištěná voda.

V přírodě tečou řeky rozmanitým terénem, za to voda, kterou používáme (nemáme-li vlastní studnu) musí protékat nepřírozeným prostředím, jako je dlouhé a zakroucené potrubí.

S každou takovou překážkou se ztrácí její přírodní informace a původní struktura. Voda, kterou tedy pijeme, má v sobě informaci prostředí, kterým se k nám dostávala. Asi nejšílenější informační zkáza pro vodu je cesta, kterou vede přes tisíce různých potrubí budov a domácností. To znamená, že ničíme duchovní sílu vody a to pro nás není příliš dobré.

Zajímavý je také pokus, který byl udělán na rybách. Ryby, které byly dány do vody, na kterou bylo působeno extrémně slabým elektromagnetickým polem, se začaly chovat úplně jinak, než ostatní ryby stejného druhu. Začaly mít takzvaný kolektivní rozum. Všem se naráz objevily šedé pruhy na břišku a barevné skvrny na těle, přestože se na nich tohle nikdy před tím neobjevilo.

K zamyšlení

Dr. Emoto zjistil, že v místech, kde lidé mluví sprostě a hrubě, je daleko větší kriminalita, než tam, kde jsou lidé vstřícní a používají krásu svého rodného jazyka.

Použitím dvou slov, jako je například “láska a vděčnost” vzniknou překrásné krystaly a tak by jistě stálo za to se zamyslet nad tím, jak žijeme, jaký máme vztah k vodě a tím pádem i k sobě samým a ke svému okolí.

Doufám, že jsem mohl alespoň trochu přiblížit skutečnost, že voda není jen průhlednou a bezbarvou tekutinou, ale že je výjimečným zázrakem, kterého je třeba si vážit.

Použitá literatura a prameny

¹Masaru Emoto „Zázračná voda“. Vydalo nakladatelství Pragma v Praze, r. 2009.

Masaru Emoto „Zázračná moc vody“ Vydalo nakladatelství Pragma v Praze, r. 2008

^{2,3} Dokumentární film „Voda - anomálie, která umožnila život“. Autoři Michail Vajger, Maryša Djanovec, Andreja Medveděva. Natočeno společností Telekanal Rossija, r. 2006.

⁴Jiří Čehovský „Uzdrav se s autopatií“. Vydalo nakladatelství Alternativa, spol. s.r.o., Zbraslavské náměstí 461, 4. doplněné vydání, r. 2011, použitá citace ze str. 21

^{5,6} Dokumentární film „Voda - anomálie, která umožnila život“. Autoři Michail Vajger, Maryša Djanovec, Andreja Medveděva. Natočeno společností Telekanal Rossija, r. 2006.

⁷ dokumentární film „Paměť vody“. Režie Gundi Lamprecht, Hans Kronberger. Natočeno společností Uranus Verlag, r.2008.

Konzultant: Mgr. Dušan Pleštil, Ph.D

Fotodokumentace k mému pokusu č.1 s rýží a vodou

Den první – začátek pokusu

Den druhý

Den třetí „Láska“

Den třetí „Ignor“

Den třetí „Hnus“

Den pátý „Láska“

Den pátý „Ignor“

Den pátý „Hnus“

Den šestý

Den sedmý

Den sedmý „Láska“ s octomilkami

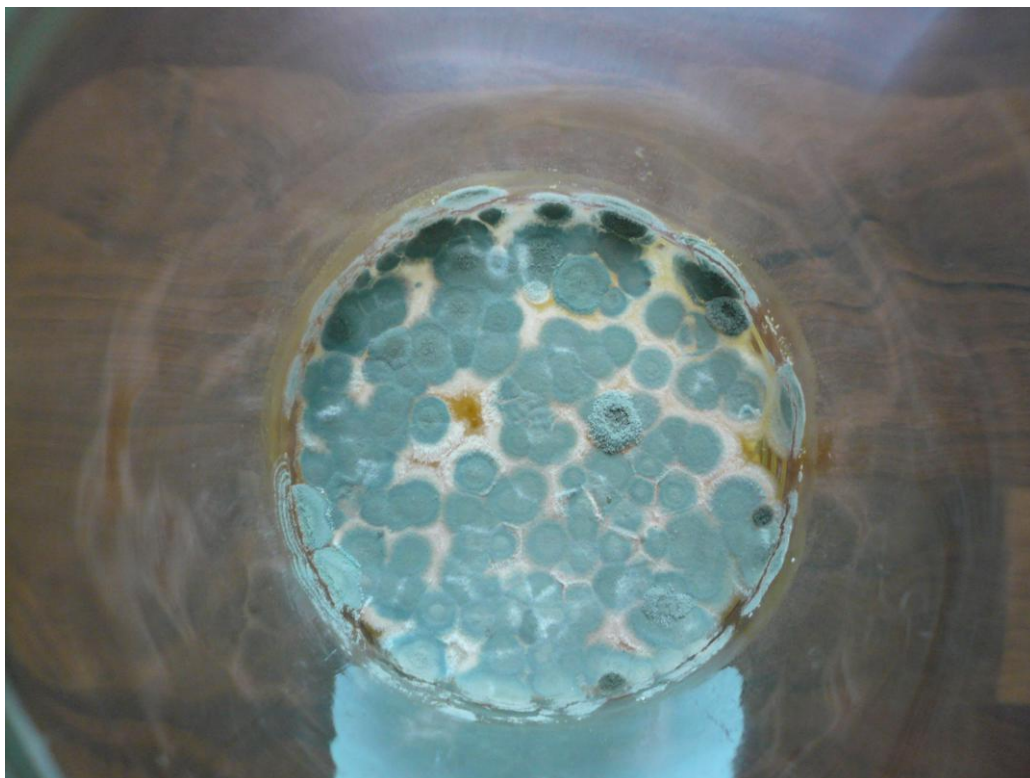
Den desátý

Den desátý „Láska“

Den desátý „Ignor“

Den desátý „Blb“

Den desátý ...konec pokusu

Fotodokumentace k mému pokusu č.2 s rýží a vodou

Den první – začátek pokusu

Den čtvrtý „Láska“

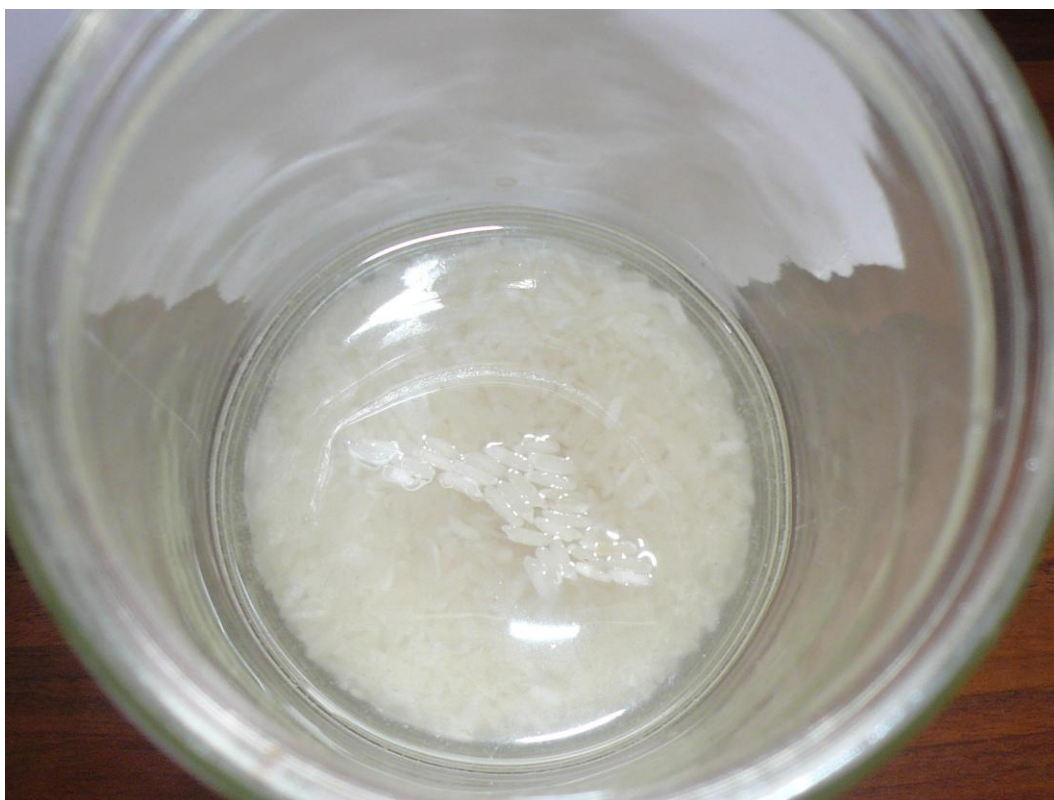
Den čtvrtý „Ignor“

Den čtvrtý „Hnus“

Den šestý „Láska“

Den šestý „Ignor“

Den šestý „Hnus“

Den devátý „Láska“ – konec pokusu

Den devátý „Ignor“ – konec pokusu

Den devátý „Hnus“ – konec pokusu

